

عنوان مقاله:

والدین و همشیره های کودکان دارای اختلال طیف اوتیسم: فراز و فرودهای پیش رو

محل انتشار:

همایش خانواده، اختلال اتیسم و چالش های همراه (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

کمال پرهون - دکتری تخصصی روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی، دانشگاه علامه طباطبایی

خلاصه مقاله:

زمینه: اوتیسم نوعی اختلال مبتنی بر کارکردهای عصب شناختی در طی تحول است که شامل دامنه‌ی وسیعی از ناتوانی‌های پیچیده رشدی از جمله، نقص در ارتباط و تعامل‌های اجتماعی، نقص در شروع روابط اجتماعی و حفظ آنها، الگوهای علایق، رفتار و فعالیت‌های تکراری، محدودیت در علایق و فعالیت‌ها، انعطاف‌ناپذیری در رفتار و نقص در پردازش حسی می‌باشد. شواهد پژوهشی حاکی از آن است که اختلال اوتیسم به عنوان یک وضعیت پایدار در طول زندگی می‌تواند تأثیرات مخربی بر سلامت روان و کیفیت زندگی دیگر اعضای خانواده داشته و آنها را با چالش‌های متعددی در روال زندگی روزانه مواجه نماید؛ از اینرو پژوهش حاضر با پیشینه‌کاوی مبانی نظری موجود به دنبال معرفی چالش‌های فراروی والدین و همشیره‌های کودکان اختلال طیف اوتیسم است. نتیجه‌گیری: پیشینه‌کاوی شواهد پژوهشی موجود نشان می‌دهد که چالش‌های فراروی والدین کودکان دارای اختلال طیف اوتیسم شامل نگرانی در مورد آینده فرزند خود و نیازهای توانبخشی و آموزشی آنها، نگرش منفی جامعه نسبت به این اختلال، ناتوانی در تأمین نیازهای اولیه فرزند خود، نگرانی در مورد اینکه اگر والدین نباشد چه کسی از فرزند آنها مراقبت می‌کند، عدم آگاهی از نیازهای فرزند خود، کمبود اطلاعات والدین در مورد چگونگی دسترسی به خدمات مورد نیاز، همکاری ضعیف والدین و متخصصان در برنامه‌ریزی، اجرا و ارزیابی خدمات درمانی، ناهمگونی خدمات ارائه شده در مراکز مختلف، نداشتن زمان فراغت برای والدین و نبود خدمات حمایتی است. عوامل اصلی مرتبط با سازگاری همشیره‌ها شامل: سن، جنسیت، ترتیب تولد، وضعیت اجتماعی - اقتصادی، شبکه روابط خانوادگی، حمایت‌های موجود، سازگاری والدین، پذیرش و انعطاف‌پذیری روانشناختی والدین، جو عاطفی حاکم بر خانواده، شدت معلولیت، کنار آمدن با استرس، نگرش والدین به اختلال کودک، سازمان‌های حمایتی و توانبخشی بیرونی است. بر اساس شواهد موجود جنسیت همشیره‌ها در مشکلات روانی آنها موثر است به طوری که خواهرها بیشتر اضطراب، عزت نفس پایین و افسردگی نشان می‌دهند که این مسائل نشأت گرفته از نقش پررنگتر و حمایتی و مسئولیت‌پذیری بیشتر دخترها در نگهداری و مراقبت از همشیره‌های خود در خانه نسبت به برادران خود است. همچنین دخترها بیشتر مشکلات درونی (اضطراب، افسردگی) و رفتاری و پسرها بیشتر مشکلات تحصیلی و آموزشی نشان می‌دهند. همچنین در خانواده‌های بزرگ به دلیل تقسیم وظایف بین اعضاء خانواده فشار زیادی روی همشیره‌های این کودکان نیست و مسئولیت‌پذیری آنها کمتر است که شواهد پژوهشی نیز تأیید کننده این مسئله است که سازگاری در خانواده‌های گسترده نسبت به خانواده‌های هسته‌ای بیشتر است.

کلمات کلیدی:

اوتیسم، والدین، همشیره‌ها، مشکلات پیش رو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/919068>

